

е билъ обладанъ отъ нѣкаква мнителностъ и да е избѣгвалъ всѣка рѣшителна постѣпка (вижъ В. Пундевъ, ц. к. с. 38). това неможемъ да твърдимъ, защото ще бѣде твърдъ несигурно. Прощенията, адреситѣ и протеститѣ, пращани отъ Сливенъ по това врѣме, по стилъ се малко различаватъ отъ прѣдишнитѣ писма на Чинтулова, пъкъ и самъ г-нъ Пегъръ Ивановъ, ми съобщава, че били писани отъ него, но подписитѣ на Чинтулова винаги на първо мѣсто подъ тия прощения и цитирения и на друго мѣсто пасажъ отъ писмото на г-нъ П. Ивановъ „въ срѣщитѣ си (съ Д. Чинтуловъ презъ 1871/72) повече разисквахме въпроса за църковнитѣ борби — злобата на деня тогава“ ме каратъ да смѣтамъ, че Чинтуловъ не е билъ далечъ отъ тия борби.

55. Това съгласително прѣдавамъ по оригинала, който г-нъ Г. Долапчиевъ бѣ тѣй любезенъ да ми прѣдаде. Копие отъ сѣщото съгласително се намира и въ протоколната книга на Слив общ. стр. 464.

56. Слѣдъ тази срѣща всички се отправили за града, където въ църквата Св. Димитъръ новия пастиръ отслужилъ вечерня (Прот., ц. г., с. 520), а придружаващия го Катрафиловъ (отсегнѣ загиналъ съ четата на Христо Ботевъ) държалъ буйна рѣчь. Слѣдъ църква новия архиерей направилъ прѣгледъ на училищата, слѣдъ което по благодарилъ на учителитѣ и тържеството се привършило. Когато всички си разотпили, учителитѣ почнали, помежду си, да критикуватъ високия пастиръ, който, споредъ тѣхъ, не билъ подготвенъ за този толкова важенъ постъ — митрополитъ на Сливенския окръгъ. Случилъ се, обаче, между тѣхъ и докторъ Н. Планински, който прѣдалъ слушания разговоръ съ прибавки на владиката и чорбаджийтѣ. Поради този доносъ Чинтуловъ билъ повиканъ въ общинската стая, за да даде необходимото удостоверение. „Чинтуловъ, разказва Грековъ, се разсърди, той пламна, лицето му стана алено, очитѣ искряха, въ такъвъ видъ не бѣхме го виждали. — Право въ сърдцето, казваше той, трѣбва да се поразимъ противника, той трѣбва да се унищожи и да му се отнеме интригата и шпионството“. Тази случка накарала всички учители едноврѣменно да си подадѣтъ оставкитѣ. Училището било затворено нѣколко дни, докато най-подиръ Д-ръ Н. Планински въ присъствието на учителското тѣло и общинарятѣ чорбаджии поискалъ извинение за стореното. (По непечатанитѣ бѣ-